

Valentin Katasonov: Ruské devizové rezervy pod sankcemi ... budou s největší pravděpodobností ukradeny

- CZ24 News | 31. března 2022

Mezi sankcemi, které Západ začal uvalovat na Rusko, je nejzávažnější sankce na ruské mezinárodní rezervy. Pro tuto sankci existují různé názvy: zmrazení, zablokování a konfiskace. První dva z těchto slov mají podobný právní význam, neboť znamenají uzavření přístupu k rezervám jejich vlastníkov (Ruské federaci a Ruské bance) na určitou dobu s možností obnovení tohoto přístupu v budoucnu. Naopak konfiskace je nevratné vyvlastnění majetku.

V oficiálních dokumentech USA a EU se slovo "konfiskace" v souvislosti s rezervami Ruské federace nepoužívá. Alespoň prozatím. Na druhou stranu někteří politici zdůrazňují, že zmrazení rezerv je nezbytné, ale ne dostačující. Konfiskace je nutná. V předvečer zmrazení rezerv činily ruské rezervy k 25. únoru 643,2 mld. dolarů. Na začátku března mělo Rusko podle údajů Ruské centrální banky přístup pouze k měnovým rezervám v renminbi a zlatým rezervám. Rezervy podle různých odhadů dosahovaly 300-400 miliard dolarů. Nejvíce na konfiskaci netrvají ve Washingtonu nebo Bruselu, ale v Kyjevě. Ukrajínští politici a úředníci pravidelně vyzývají Západ, aby zabavil ruské rezervy, které jsou nyní "zmrazeny". Například 16. března ukrajinský premiér Denys Šmygal uvedl, že Ukrajina během války utrpěla škody ve výši 565 miliard dolarů. Prohlásil, že tyto škody by měly být pokryty reparacemi, které by mělo zaplatit Rusko. Zmrazené ruské rezervy lze rovněž použít jako reparace.

Ekonomický poradce Volodymyra Zelenského Oleh Ustenko uvedl, že prostředky ruské centrální banky zmrazené na Západě jsou údajně vyhrazeny pro Ukrajinu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Náměstek ukrajinského ministerstva hospodářství Denys Kudin 11. března prohlásil, že byly zabaveny ruské rezervy v hodnotě 415 miliard dolarů. (přehnaný údaj - V.K.) a Kyjev očekává, že tyto rezervy obdrží. Měly by stačit na pokrytí přímých ztrát Ukrajiny způsobených „agresí“. „Očekáváme, že v blízké budoucnosti společně s vládami partnerských zemí najdeme právní mechanismus, jak tyto peníze použít na obnovu ukrajinské ekonomiky,“ řekl ukrajinský představitel. Mluvčí britského premiéra 16. března oznámil, že vláda neobdržela oficiální žádost Ukrajiny o předání devizových rezerv Ruské banky uložených v Londýně. Pochyboval, že by se tato otázka dala „vyřešit jednostranně“, ale opatrně naznačil, že převod ruských devizových rezerv uložených v britských bankách ukrajinským úřadům by mohl být „dalším opatřením“ proti Moskvě. Japonsko zaujalo ještě opatrnější postoj. Ministr financí Shunichi Suzuki na zasedání parlamentního výboru 28. března sdělil, že japonské úřady nemohou zabavit devizové rezervy ruské centrální banky, protože to není stanoveno zákonem. Navíc nemají ani právo zmrazit rezervy. „V zákoně o Bank of Japan ani v jiných zákonech a předpisech není žádné ustanovení, které by zahraničním centrálním bankám umožňovalo

rekvírovat devizové rezervy držené Bank of Japan. Devizová aktiva nelze zmrazit,“ řekl. Před sankční válkou se rezervy Ruské banky v japonských jenech odhadovaly na ekvivalent více než 30 miliard dolarů. Přední média koncem února přispěchala se zprávou, že Japonsko se připojilo k sankcím USA a EU a zmrazilo ruské rezervy. Ukázalo se, že tomu tak není. Washington tlačí na Tokio, aby zmrazení provedlo. Podle premiéra Fumia Kišidy hodlají úřady revidovat devizový zákon, který tuto problematiku upravuje, aby se zajistilo, že protiruské sankce nebudou obcházeny. Je možné, že změny zákona by umožnily alespoň zmrazení (když už ne konfiskaci) rezerv jiných států. Z ruských ani japonských zdrojů nejsou k dispozici žádné podrobnosti o osudu ruských rezerv v japonských jenech.

Odpověď na otázku, zda by zmrazení ruských rezerv mohlo vést k jejich odblokování nebo konfiskaci, je třeba hledat v historických zkušenostech. Již za první světové války potřebovalo Rusko půjčky na zaplacení dodávek zbraní a vojenského vybavení z USA. Londýn poskytl úvěry, ale na základě záruky zlata z rezerv Státní banky Ruského impéria. Londýn navíc požadoval, aby ruské zlato bylo přesunuto na ostrovy Albionu. A bylo přesunuto do trezorů Bank of England. Bylo ho asi 440 tun. Aniž bych zabíhal do podrobností, podotýkám, že většina smluv nebyla splněna, půjčky nebyly využity a zlato z trezorů Anglické banky se do Ruska nikdy nevrátilo. Podrobnější informace naleznete v mé knize *„Zlato v ruské ekonomice a politice“* (M.: Ankil, 2009).

Je třeba vzít v úvahu i zkušenosti se sankcemi proti některým jiným zemím, které již byly v naší době zavedeny. Například na začátku března 2011 USA a jejich spojenci zmrazili libyjské devizové rezervy. Jednalo se o rezervy libyjské centrální banky a státní fondy v zemi. Administrativa Baracka Obamy přiznala, že tato sankce je největším jednorázovým zmrazením zahraničních finančních prostředků v historii USA. Libyjská aktiva měla podobu devizových vkladů v amerických bankách, státních dluhopisů a komerčních cenných papírů amerických emitentů. Pro banky to byl skutečný dar, protože zablokované vklady jim umožnily poskytovat další úvěry a provádět další aktivní operace, což jim přineslo další zisky. Washington vyzval své evropské spojence, aby se připojili k sankcím proti Libyi, a ti se po krátké době připojili. A s potěšením. Koneckonců zablokování libyjských devizových vkladů bylo velmi štědrým darem i evropským bankám. Devizové rezervy Libye se na začátku roku 2011 odhadovaly na více než 100 miliard dolarů. Dalších více než 70 miliard dolarů bylo uloženo v rezervách státních investičních fondů. MMF odhadl, že rezervy spravované libyjskou centrální bankou by stačily na pokrytí tříletého dovozu do země.

Osud libyjských zmrazených devizových rezerv je nejasný. Objevily se zprávy, že Washington použil zmrazené finanční prostředky na pokrytí svých nákladů na „nastolení pořádku a demokracie“ v Libyi. Část prostředků byla „vrácena libyjskému lidu“ prostřednictvím programů pomoci USA, které byly zatíženy politickými podmínkami (např. programy zakázané USAID*** v Rusku).

Další zemí, která se stala hlavní obětí zmrazení měnových rezerv, byl Írán. První zmrazení proběhlo v roce 1979, následovaly další. Částečné zmrazení začalo v roce 2015 poté, co bylo dosaženo dohody mezi Íránem a šesticí zemí (Rusko, USA, Spojené království, Čína, Francie, Německo), v jejímž rámci se Írán zavázal ukončit program výroby obohaceného uranu. První tranše rozmrazení činila 4,4 miliardy dolarů. V roce 2018 USA od dohody odstoupily a jednostranně zahájily nové zmrazení íránských aktiv. Pozoruhodné je, že i když byly USA smluvní stranou uvedené dohody, Washington nesouhlasil s úplným zmrazením. Nejvyšší soud USA v roce 2016 odmítl vrátit íránské centrální bance dvě miliardy dolarů ze zmrazených íránských aktiv.

Aby Washington mohl zmrazit nebo zabavit devizové rezervy jiných zemí, nemusí ani vymýšlet teorie o zapojení zemí do některých teroristických operací nebo o „porušování lidských práv“. Obchodní spory mezi subjekty v různých zemích lze jednoduše využít. Po dobu trvání sporu může být provedeno zmrazení. Například 30. října 2017 zmrazila nizozemská pobočka americké Bank of New York Mellon na svých účtech ekvivalent 22,6 miliardy dolarů. Jedná se o peníze z kazašského

státního investičního fondu, který spravuje Národní banka Kazachstánu. Důvodem zmrazení byla žaloba podaná společnostmi moldavského podnikatele Anatola Stathiho, které údajně dlužily státu Kazachstán. Je pozoruhodné, že výše pohledávky byla řádově nižší než částka, která byla [zablokována](#).

A zde jsou nejnovější zprávy. Jde o Afghánistán. Když se Američané loni stáhli ze země, rozhodl se Washington zmrazit aktiva afghánské centrální banky. V následujících měsících Tálibán, který se dostal k moci, prosadil, aby byla aktiva afghánské centrální banky rozmrazena. Místo toho 11. února americký prezident Joe Biden podepsal exekutivní příkaz, kterým uvolnil 7 miliard z aktiv afghánské centrální banky v USA. Podle mluvčího Bílého domu bude asi 3,5 miliardy dolarů použito „na uspokojení potřeb afghánského lidu“ a více než polovina zmrazených prostředků zůstane na případné odškodnění příbuzných obětí útoků, včetně útoků z 11. září. Mluvčí čínského ministerstva zahraničí Wang Wenbin k rozhodnutí americké administrativy nevrátit aktiva Afghánské centrální banky 15. února uvedl: „Toto se nijak neliší od chování lupičů.“

Vzhledem k těmto příkladům lze jen těžko očekávat, že se zamrzlé ruské rezervy někdy uvolní. S největší pravděpodobností budou zabaveny, nebo spíše ukradeny. Nevylučuji, že se Washington rozhodne kompenzovat ztráty a škody vzniklé během války. Ne však ze strany Ukrajiny (jak očekávají ukrajinští představitelé), ale ze strany Spojených států, které Ukrajině poskytují určitý druh pomoci. Zaplatí ji tedy z ruských rezerv.

Nedávno se objevila podezřelá iniciativa amerického ministerstva financí, které dostalo pokyn vést evidenci nákladů, jež Americe vznikly v důsledku sankční války proti Rusku. Je možné, že se spoléhají na to, že tyto náklady pokryjí ruské rezervy. Špatný příklad může být nakažlivý. Evropská unie nese mnohem větší náklady na sankční válku než USA. Proč nekompenzovat své ztráty na úkor ruských rezerv?

Snaha vyjednávat s kolektivním Západem o rozmrazení ruských rezerv je ztracený případ. V této situaci by jediným účinným protiopatřením z naší strany mohlo být zmrazení zahraničních aktiv, která jsou pod ruskou kontrolou. Částečně se tak děje, ale zatím to neodpovídá rozsahu zmrazených ruských rezerv. Pokud Západ přistoupí ke konfiskaci ruských rezerv, Moskva by měla odpovědět protikonfiskací.

AUTOR: Valentin Katasonov

ZDROJ: [fondsk.ru](#) / [zvedavec.news](#)